

چهار گزینه بد غزه پساجنگ برای اسرائیل؛ فرار نتانیاهو از مذاکره برای «روز بعد» از جنگ

یوآو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل، روز جمعه در جلسه کابینه امنیتی گفت که کنترل غزه توسط فلسطینی‌های محلی وابسته به تشکیلات خودگردان فلسطینی قابل تحمل‌ترین نتیجه پس از جنگ برای اسرائیل خواهد بود.

به گزارش سایت خبری پرسون، یوآو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل، روز جمعه در جلسه کابینه امنیتی گفت که کنترل غزه توسط فلسطینی‌های محلی وابسته به تشکیلات خودگردان فلسطینی قابل تحمل‌ترین نتیجه پس از جنگ برای اسرائیل خواهد بود، نظری که ظاهراً باعث ایجاد خشم در وزرای لیکود شد.

نخست وزیر بنیامین نتانیاهو که رهبری لیکود را بر عهده دارد، این ایده را رد کرده است و در عوض سعی در ترویج ایده حکومت گروه‌های غیروابسته به حماس یا تشکیلات خودگردان بر غزه دارد، اگرچه این ایده با تردیدهای عمیقی مواجه است.

به نوشته تایمز اسرائیل، طبق گزارش‌های تقریباً مشابه رسانه‌های عبری، گالانت به وزرای کابینه امنیتی گفت که پس از پایان جنگ غزه، «چهار جایگزین بد» [از نگاه اسرائیل] برای حکومت غزه وجود دارد که بدترین آن ادامه حکومت حماس در صورتی است که اسرائیل نتواند به طور کامل زیرساخت‌های نظامی این گروه را از بین ببرد است.

گزینه بعدی که کمی بدتر است، اشغال دائمی غزه توسط اسرائیل خواهد بود، که گالانت هشدار داد «به قیمت جان سربازان ما تمام خواهد شد» و منابع نظامی قابل توجهی را از کرانه باختری و مرز شمالی به سمت غزه منحرف خواهد کرد.

سناریوی بالقوه دیگر هرج و مرج در غزه خواهد بود، که احتمالاً منجر به اتفاقاتی از نوع حادثه کاروان کمک‌های حیاتی در ماه گذشته شد که در آن ده‌ها نفر کشته شدند. گالانت گفت که این امر منجر به فشار قابل توجهی از سوی جامعه بین‌المللی خواهد شد و اسرائیل همچنان باید مقدار زیادی انرژی را به غزه اختصاص دهد.

وزیر دفاع اسرائیل ادعا کرد گزینه بد دیگری که کمتر از بقیه برای اسرائیل مضر است، این است که فلسطینیان محلی بر نوار غزه حکومت کنند. اما از آنجایی که وابسته به حماس نخواهند بود، به این معنی است که «هر چند وقت یک‌بار چشم به آنچه در رام‌الله گفته می‌شود خواهند داشت.»

مقامات امنیتی ایده حکومت محلی غزه را حداقل از ژانویه مطرح کردند. گزارش شده که سران ارتش اسرائیل و شین بت از قدرت بخشیدن به قبیله‌های محلی برای اداره کمک‌های بشردوستانه در نوار غزه درگیر جنگ حمایت می‌کنند. در فوریه، نتانیاهو طرح غزه پس از جنگ را تقریباً در همین راستا به کابینه ارائه کرد.

بیش از پنج ماه است که نتانیاهو از برگزاری گفتگوهای کابینه امنیتی در مورد به اصطلاح «روز پس از» جنگ خودداری کرده است، زیرا می‌ترسد این امر منجر به ایجاد شکاف در ائتلاف عمدتاً جناح راست او شود. برخی از وزرای راست افراطی او قصد دارند از چنین جلساتی برای ایجاد مجدد شهرک‌های اسرائیلی در غزه و کنترل دائمی اسرائیل بر این نوار استفاده کنند، سیاست‌هایی که نخست‌وزیر می‌گوید با آن مخالف است و مطمئناً منجر به از بین رفتن حمایت‌های باقی‌مانده از اسرائیل در غرب خواهد شد.

نتانیاهو به گفتن این نکته بسنده کرده که اجازه نخواهد داد تشکیلات خودگردان فلسطین برای اداره غزه بازگردد. او گاهی اوقات این ادعا را با گفتن اینکه اسرائیل اجازه نخواهد داد تشکیلات خودگردان به شکل کنونی خود به فلسطین اشغالی بازگردد، توصیف می‌کند و این نشان می‌دهد که اسرائیل می‌تواند با تشکیلات خودگردان اصلاح شده‌ای که دولت بایدن به آن فشار آورده است، کنار بیاید. با این حال، در موارد دیگر، نتانیاهو با اشاره به حزب سیاسی به ریاست محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، اجازه تبدیل غزه به «فتحستان» را به طور آشکار رد کرده است. در عوض، نتانیاهو مدعیست که امور مدنی در غزه توسط «مقامات محلی» که «تجربه اداری» دارند و با «کشورها یا نهادهای حامی تروریسم» مرتبط نیستند، اداره خواهد شد.

تحلیلگران در مورد هدف نتانیاهو برای انتخاب رهبران قبایل فلسطینی غیروابسته تردید جدی دارند و خاطرنشان کردند که این احتمال وجود دارد که هر رهبر جامعه فلسطینی که آشکارا و یکجانبه با اسرائیل همکاری می‌کند، به سرعت مشروعیت‌زدایی شود و احتمالاً موجودیت خود را در معرض خطر قرار دهد. آنها می‌گویند که تلاش مشابهی توسط ایالات متحده پس از حمله دو دهه پیش به عراق انجام شد که نتیجه معکوس داشت.